

Poslední Noc Svaroga (1)

22.01.2011 14:34

Nikolaj Levašov vysvětluje podstatu přírodních úkazů Den a Noc Svaroga...

Než se ponoříme do tématu poslední Noci Svaroga, rád bych vyvodil určité poznatky. Bohužel, určitá skupina vědců vnucovala a vnučuje, dokonce i ruským lidem, myšlenku, že slovansko-árijské Vědy stejně tak jako **Velesova kniha** jsou padělký.

Také, a to je také velmi nepříjemné, moderní „věda“ fanaticky popírá vše co souvisí s **Velesovou knihou**, dokonce fotografie dřevěné „tabulky“ zhotovoné Mirjolubovem v roce 1942. Tehdy nebyly žádné počítače s neomezenými možnostmi jako dnes, a vytvoř padělek této kvality bylo jednoduše nemožné. Nejvíc zarážející na tomto „popření“ je, že jsou to právě ruští vědci, kteří útočí na Velesovu knihu s největší agresivitou. V zámoří se o existenci tohoto zdroje spíše jednoduše mlčí.

Jaký je důvod tohoto bojkotu?

Odpověď je jednoduchá, **Velesova kniha** odráží minulost Slovanů déle než 20.000 nazpět. Volchvové-strážci provedli poslední zápis do této knihy v roce 6496 slovanské chronologie, neboli ke konci 10. století, podle současné chronologie (r. 988). V tomto období násilné vnucování cizího náboženství, které později ve 12. století bude nazváno křesťanstvím, napáchalo nepředstavitelné utrpení na Kyjevské Rusi, která jak se neočekávaně ukázalo, v této době byla nejzápadnější provincií Slovansko-Árijské Védické Říše (dále **Državy**) – po dřívější revoltě a odtržení západnějších provincií.

Poslední zápis ve Velesově knize se časově kryje s násilným pokřesťanstěním Kyjevské Rusi. V každém koutě země, kam hrdlořezi „svatého“ Vladimíra, byli schopni dosáhnout, všichni dospělí a náctiletí, kteří odmítli přijmout *cizí* náboženství, byli fyzicky zlikvidováni. A kněží nového náboženství „natloukli“ hlav vyděšených 7-9 letých dětí dogmata duševního a fyzického „otroctví“.

Toto je poněkud zajímavá shoda okolností, pokud to vůbec lze nazvat shodou okolností, ať se to dnešním historikům líbí nebo ne – jak poslední zápis ve Velesově knize, tak násilné pokřesťanstěním Kyjevské Rusi, spadá do přesně stejného časového období – konec 10. století. Podle Slovansko-Árijských, nebo také Védických, konceptů, toto je přesně období, které se kryje se začátkem poslední, a jedné z nejtemnějších, Nocí Svaroga, která zakryla Midgard-zemi krvavým závojem po dobu sedmi *Kruhů života* (7 x 144 let = 1008 let) – od roku 988 do roku 1995-1996.

Co je to Den a Noc Svaroga?

Dříve než se dostanu k vysvětlení, chtěl bych osvětlit některé momenty, které mne přivedly k tomuto poznání. Když jsem narazil na informace o Velesově knize, s překvapením jsem zjistil, že U. Petrovič Mirjolubov (1892-1970), který vyrobil ono foto dřevěné desky v Belgii v roce 1942, a zhotovil kopie ostatních desek, žil a pracoval v San Francisku.

Vydal jsem se tedy do Ruského muzea města San Francisko, ale tam se žádné záznamy o Mirjolubovi nenacházely. Ty byly k nalezení až v archivech Hooverova Institutu, kam jsem se s mým americkým studentem vydal. Když jsem čekal na možnost prozkoumat mikrofilmy Mirjolubových záznamů, zeptal se mě můj americký student, zda věřím v autenticitu těchto prací. Byl jsem velmi překvapen jeho otázkou – fotografie skutečných dřevěných desek s částmi Velesovy knihy jako důkaz nestačí, kdežto absence téměř jakýchkoliv skutečných důkazů současné „verze historie“ neznepokojuje téměř nikoho.

Všechny „starověké“ knihy, na jejichž základech je současná historie postavena, byly vytištěny v 15. století jako údajné kopie starších originálů, které ovšem bez výjimky lehly popelem při požárech starověkých a středověkých knihoven. Záhadně, zatímco veškeré originály zmizely, kopie téměř všech děl se „zázračně“ zachovaly. A jak se ukazuje, téměř nikdo se tímto podvodem nezabývá, kdežto autentická fotografie z roku 1942 je nazývána padělek.

Dvojitý standart je starý trik, proč však většina těch, jejichž kulturní a duchovní odkaz byl tímto znevážen, soustavně mlčí? Toto hlavně platí o Slovanéch, o Rusech zvláště. Konečně, až příliš dlouho jsme byly ohlupovány falešnou představou, že jsme nějaké primitivové. Cizozemci nás „učili“ mluvit naším rodným jazykem, který „vylepšili“ zahazením „nepotřebných“ písmen, změnili výslovnost ruských slov, zaměnili původní významy slov významy které byly výhodné pro ně, atd.. tento výčet by mohl pokračovat. Nicméně, nejvíce odstrašující je fakt, že lidé to už vůbec nejsou schopni uvědomit, a berou to jako něco přirozeného. Ale je to opravdu tento případ?

Urážka, a snaha ponížít je vetkána dokonce do názvu naší národnosti. A je to natolik zažité, podprahové, že to prochází zcela bez pozornosti, dokonce sám jsem si to neuvědomil, dokud mě na to neupozornila má žena Světlana. Vezměme si například slovo „Rusové“ (Russians). Někdo se může zeptat – co je na tom podezřelého? Zkusme se nad tímto na chvíli zamyslet... po několikerém pozorném vyslovování a porovnání s jinými příklady, se pravděpodobně vše stane jasné.

V Ruském jazyce, když se označují ostatní lidé, říká se například: osoba je Angličan a mluví anglicky, nebo osoba je Francouz a mluví francouzsky, apod. Když položíme otázku „kdo“, odpověď je vždy podstatné jméno. Když se zeptáme na jazyk, kterým člověk mluví, odpověď je vždy přídavné jméno. Je to vcelku logické – to, jakým jazykem člověk hovoří, je jeho vlastnost, nikoliv naopak (člověk vlastností jazyka).

Toto platí všude... s jednou výjimkou, vytvořenou pro Rusy – na otázku „kdo“ je odpovězeno přídavným jménem. Podstatné jméno bylo nahrazeno přídavným. Toto obsahuje podprahový význam, že Rusové jsou něco jako „příťažek“ ostatních lidí, ideu primitivnosti, méněcennosti a nevýznamnosti, vetkaný do jazyka na lingvistické úrovni.

Tato válka je vedena již tisíce let, současně na několika frontách, zahrnujíc psychologickou, lingvistickou a genetickou. Správná slova probouzejí genetickou paměť, kdežto slova se změněným významem nikoliv. Komu je ku prospěchu pokroucení toho jako lidé označují sami sebe, a proč? Stačí se trochu zamyslet, a odpověď se objeví nasnadě.

Jsmo RUSové, nikoliv "Ruští". (obtížně přeložitelné - **Мы – русы, а не русские** [My – rusy, a ne russkie.]). Správná odpověď na otázku „kdo“ je osoba – Rus, a jakým jazykem mluví – Rusky. Někdo může namítnout, že se jedná o maličkost, nevýznamný detail, je třeba kolem toho dělat takový rozruch? Ve skutečnosti, je, a je pro to několik důvodů.

Prvně, je nezbytné odemknout genetickou paměť. Každé slovo vytváří v těle a duši člověka určitou kvalitativní „ozvěnu“, rezonanci. Někdy stačí jedno slovo, a může probudit spící genetickou paměť, kdežto „změněné“ slovo, s podobným významem, nic takového nezpůsobí. Z výše zmíněných zásahů do jazyka v minulosti se ukazuje, že někdo perfektně rozuměl tomuto principu, a již dlouho dobu implementuje skrytou agendu, s cílem zabránit probuzení genetické paměti, genetického potenciálu.

Dokonce v pokroucené verzi historie, kterou se učí naše děti ve školách, je Kyjevská Rus nazývána „Rus“, stejně jako Moskevská Rus. Země Rusů se nazývá jednoduše Rus. Teprve když se k moci dostala pro-západní dynastie Romanovců, bylo „národní“ jméno Rus změněno na neutrální „Rusko“ („Rus“ → „Russia“). Ale ani toto se nestalo přes noc, ale teprve tehdy, když moc uchopil Petr „Veliký“. Naskytá se otázka, proč západoevropské země, a ti kdož stáli z pozadí za nimi, tak stáli o to změnit název země a lidí?

Ve skutečnosti je to poměrně jednoduché. Ještě celkem nedávno byly všechny evropské země (a nejen evropské) periferními provinciemi **Državy** řízené dynastií Rusů. Počínajíc 5. stoletím našeho letopočtu, byly v těchto zemích „temnou frakcí“ postupně organizovány převraty, a nová elita se chopila moci. A Rusové, nebo jakákoliv zmínka o Državě, jim ihned připomínala ilegalitu jejich moci. Tato nová „elita“ dokonce si dokonce ani nebyla vědoma toho, že je jen něčím nástrojem.

Protože historie civilizace na Midgard – Zemi byla historie *Slovansko-Árijské Védické Říše* – **Državy**, nová evropská aristokracie – lépe řečeno, síly, které ji „instalovaly“ - neprahly po ničem jiném, než zničit veškeré důkazy o skutečné minulosti. Z tohoto důvodu starověké knihovny lehly popelem, z tohoto důvodu také Romanovci (zvláště Petr pseudo-Veliký) ničili veškeré důkazy Védické minulosti Slovanů-Árijů, a v první řadě, Rusů.

Byl jsem také svědkem reakce tzv. „kompetentních“ lingvistů na slovansko-árijské runy. Jakmile tito postřehli určité podobnosti slovansko-árijských run s čínským písmem a egyptskými hieroglyfy, okamžitě prohlásili slovanské runy za padělek.

Jejich myšlenkový proces je však velice zvláštní, přinejmenším. Podobnost slovanských run s čínským písmem přece neznamená nutně, že se jedná o padělek. Zcela stejnou váhu má tvrzení, že čínské a egyptské písmo je odvozenina ze slovanských run. Avšak tato varianta nebyla těmito „experty“ nikdy ani zvažována jako možnost. Ani ve světle faktu, že právě podobnost slovanských run jak s čínským, tak s egyptským písmem, mluví spíše v jejich prospěch – neboť egyptské a čínské písmo nemají skoro vzájemně mnoho společného. Jestliže tedy existuje písmo, jež má společné prvky s oběma, vyplývá z toho, že zde muselo být dříve.

Slovansko-Árijské runy kódují informace hned v několika úrovních; každá „úroveň“ může být odemčena v závislosti na pořadí run. Proto, během „překlada“ nápisu do mluvené řeči se význam textu mění v závislosti na pozici runy v manuskriptu.

Z tohoto důvodu je prakticky nemožné, vzít čínské a egyptské znaky a z této „směsky“ namíchat slovanské runy. Jejich význam se totiž významně liší od významu příbuzných čínských a egyptských znaků. Zajímavým faktem v této souvislosti je, že čínské písmo prodělalo tři „revize“, kdy byly vždy veškeré knihy napsány ve „starých“ runách zničeny, a kulturní odkaz a historie byl kompletně „přepsán“ v novém písmu. A toto se stalo hned třikrát, v různých obdobích historie Číny.

Vyvstává ihned otázka: kdo měl zájem „vymazat“ čínskou historii, a proč? Proč bylo nutné zničit staré knihy? Co obsahovaly za data, jestliže někdo považoval za nutné 3x změnit písmo a přepsat knihy, pokaždé se více a více vzdalujíc od originální podoby? Pravděpodobně, prvotní písmo používané v Číně byly slovanské runy, a toto je i důvod, proč přes trojnásobnou „změnu podoby“ stále mají určité společné prvky a lze najít podobnost.

Fakt, že původní knihy byly kompletně zničeny a vše bylo přepsáno a upraveno novým písmem (a toto ještě 3x po sobě), mluví silně ve prospěch teze, že slovanské runy jsou mnohem dřívější, prvotní runy a čínské písmo je odvozenina.

Těm, kdož by mě spěchali obvinít z bujné fantazie a nepodložených tezí, bych doporučil studovat historii a legendy starověké Číny. Podle čínských legend, čínská civilizace se zrodila když **Bílý Bůh** nazývaný **Huang-Di** přiletěl ze severu v „nebeském kočáru“ (Vaitmana) a tehdejší obyvatelů Číny předal vědomosti, kulturu a písmo – od pěstování plodin, rýže, po stavitelství, technické dovednosti, až po hieroglyfy/runy . Toto ukazuje na fakt, že původní písmo nebylo vynalezeno v Číně, ale bylo přineseno bílým člověkem z civilizace na mnohem vyšším stupni vývoje, ležící severně od čínských území.

Huang je starobylé slovansko-árijské jméno, které je dokonce i dnes široce rozšířené v španělsky mluvících oblastech jako „Juan“. „Di“ je jméno kmene bílé rasy, jež žil severně od starověké Číny. Lidé kmene Di - „Dinlinové“ - byli velmi dobře známí obyvatelům tehdejší Číny. Ti však měli problém se správnou výslovností názvu „Dinlinové“, tak přijali za své zkráceninu - „Di“.

V čínských kronikách existuje velké množství záznamů o „Lidu Di“. Tehdejší obyvatelé se pokoušeli velmi usilovně „vyřešit problém Di“, vyhnat je z jejich území, a pravděpodobně i z území původně patřícím lidem Di. V některých čínských kronikách jsou zaznamenáni „lidé Di“ jako původní obyvatelé oblastí Číny již ve 3. tisíciletí př.n.l.

V průběhu periody zhruba 3000 let, někteří Dinlinové byly Číňany vyhubeni, někteří odešli sami a zbytek byl asimilován. Není to zajímavá náhoda, že aktuální podoba čínského písma, - Kaishu – existuje téměř beze změny skoro dva tisíce let a byla zkompletována v období „tří království“ (220-280 n.l.), tedy přesně v období, kdy tehdejší číňané s konečnou platností „vyřešili problém“ s Dinliny na jejich území?

Toto vypadá jako opravdu zajímavý projev „vděčnosti“ k lidem, kteří jim původně přinesli světlo vědění a kulturu. Po tři tisíce let trvala válka mezi čínskými kmeny, reprezentujícími žlutou rasu, a kmeny Dinlinů, kmeny bílé rasy, početně výrazně v menšině. Tato tisíciletá

válka, měla za důsledek genocidu Dinlinů a měla několik fází. Každá fáze tohoto konfliktu mezi žlutou a bílou rasou byla poznamenána změnou formy písma.

Takzvané *písmo jinwen* se přeměnilo na *písmo zhuanwen* které bylo užíváno v počátečních etapách dynastie Zhou (1066-771 př.n.l.). Písmo používané v časech dynastie Shang se nazývalo *dazhuan*- „písmo velké pečetě“. Poté co císař Qin Shi Huang (260-210 př.n.l.) sjednotil čínská království do jedné Říše, rozkázal svému prvnímu ministru Li Si-mu „standardizovat“ čínské písmo. Nová forma byla nazvána *xiaozhuan* (Hsiao-chuan), „písmo malé pečetě“.

Zničení písemností psaných ve starém písmu přepsáním všeho pomocí nového písma doprovázelo každou z těchto výměn. Tyto „globální“ změny kultury (přepsání historie) z nějakého „záhadného“ důvodu probíhaly souběžně s eliminací vlivu Dinlinů na čínskou kulturu. Toto opravňuje předpokládat, že Dinlinové byli nějakého druhu vládnoucí třídou ve starověké Číně, stejně jako tomu byly ve starověké Indii (Dravídii, jak se tehdy nazývala). Je nasnadě, že po uchopení moci se nová „elita“ snažila (kromě fyzické eliminace) všemožně vymazat předchozí vládnoucí třídu / kastu z paměti a historie, a změna písma byl jeden z nástrojů tohoto cíle.

V tomto případě tak šlo v podstatě o provedení genocidy na lidech, kteří jim přinesli vědění a poznání v první řadě. Velmi podivný koncept „vděčnosti“, podle mého názoru. (více o těchto a předcházejících událostech lze najít v knize „*Russian History Viewed Through Distorted Mirrors*“).

Další nezvratitelný důkaz o slovanských runách jakožto písmu předcházejícímu čínskému a egyptskému písmu se objevil poměrně nedávno. Je doslova „vytesán ve skále“, jak v doslovném tak přeneseném smyslu slova.

V roce 1999 profesor Baškirské státní univerzity A. N. Chuvyrov našel v jižní části Uralu poblíž vesnice Chandar kamennou desku, která se ukázala být reliéfní mapou zhotovenou civilizací na extrémně vysokém stupni rozvoje (významně výše než naše současná). Na desce byly nápisy v neznámém hieroglyfním hláskovém písmu.

Nápisy byly nejprve považovány za nějakou variantu staročínského písma, ale poté, co Chuvyrov konzultoval tuto teorii s kolegy z Hunanské univerzity, verze „čínského původu“ byla definitivně pohřbena. Další analýza kamenné desky ukázala, že forma porcelánu, kterou byla deska pokryta z reliéfní strany, byla v Číně zcela neznámá. Následovalo mnoho pokusů o rozluštění nápisů na desce, ale bezúspěšně. Že by „prominentní lingvisté“ také zastávali názor, že tyto nápisy na 80.000 let staré kamenné desce (jak pozdější analýza ukázala), jsou také padělkem vytvořeným z čínských a egyptských písmen? Tyto nápisy jsou totiž v slovansko-árijském runovém písmu..

Podívejme se však konečně na pojmy *Den Svaroga* a *Noc Svaroga*. Tyto se v slovansko-árijských vědách objevují poměrně často. Je čas porozumět tomu, co tyto koncepty znamenají.

Existuje několik základních typů hvězdokup, jako spirální nebo sférické galaxie, mlhoviny, atd. , sluneční soustava je umístěna v jednom rameni čtyřramenné galaxie, spíše na okraji, v periferní oblasti galaxie. Každá galaxie rotuje kolem svého centra, kromě toho se také pohybuje vesmír po určité trajektorii.

Náš vesmír je složen ze sedmi primárních hmot. Hmota v každodenním smyslu slova, kterou lze pozorovat jako galaxie, hvězdy, planety atd. vzniká jako výsledek interakce primárních hmot tam, kde byly splněny určité podmínky. Jak zjistili i „vědci“, pozorovatelná hmota představuje jen malou část hmoty, která by ve vesmíru „měla být“, a zbytek představuje tzv. Temná hmota. Pro oficiální vědu zůstává povaha temné hmoty stále záhadou, jak i sama přiznává.

Volné primární hmoty (které nejsou angažovány ve fyzické hmotě), které formují oněch chybějících 90 procent hmoty vesmíru, vyplňují veškerý prostor vesmíru, a jsou v procesu neustálého pohybu, avšak téměř bez vzájemné interakce. Vázány ve „fyzikální“ hmotě, tyto primární hmoty jsou v přesném poměru jedna k druhé – každý typ představuje 1/7 celku. Naopak volné primární hmoty jsou ve vesmíru rozprostřeny **nerovnoměrně, pevně dané pravidla distribuce neplatí.**

Vesmír je **anizotropní (nerovnoměrný)** ve smyslu **distribuce primárních hmot**. Jako výsledek, množství primárních hmot dostupných na daném místě se místo od místa liší.

Je základního významu, jaké druhy primárních hmot na určitém prostoru převažují. Přebytek, nebo nedostatek určité primární hmoty zásadním způsobem ovlivňuje chování hvězd, planet, a v neposlední řadě také evoluční vývoj inteligentních bytostí.

Sedm primárních hmot tedy formuje tento vesmír. Označme jednotlivé hmoty jako **A,B,C,D,E,F,G.**

Prostorovou distribuci jednotlivých typů ovlivňuje velké množství faktorů, mimo jiné také chování lidí a nedostatek, nebo naopak přebytek, určitých emocí a kvalitativních stavů člověka.

Každá primární hmota (**A-G**) má určité inherentní vlastnosti a kvality. To zapříčiňuje, že na určité prostorové „kvality“ dané oblasti reaguje každá složka volných primárních hmot jinak. Když se tyto implicitní vlastnosti a kvality prostoru změní, změní se i jeho „propustnost“ pro různé druhy primárních hmot. Jako výsledek, jednotlivé primární hmoty se hromadí z rozdílných množství na rozdílných místech. Tedy shrnuto, jako výsledek tohoto procesu (interakce primárních hmot na „prostorové nerovnoměrnosti“ vesmíru) procentuální zastoupení volných primárních hmot se v odlišných oblastech **výrazně liší.**

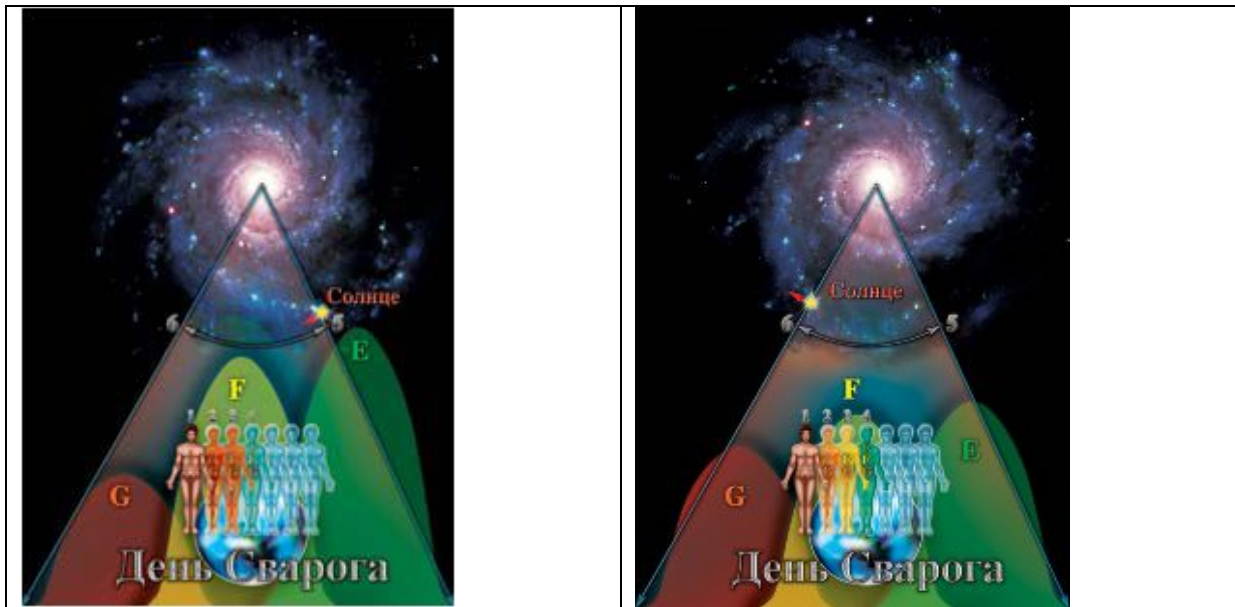
Co je však velmi důležité, tyto „nerovnoměrnosti“ nemají napříč vesmírem výhradně náhodnou povahu, ale respektují určité uspořádání, dané tím, že náš vesmír (7-mi hmotový) je „umístěn“ mezi dva další vesmíry, z nichž jeden je složen ze **šesti** primárních hmot a jeden z **osmi**. V důsledku tohoto, vznikají 2 kvalitativní typy „nerovnoměrností“ v důsledku částečné vzájemné interakce sousedících vesmírů.

Jeden typ nerovnoměrnosti je způsobem interakcí našeho vesmíru s vesmírem tvořeným osmi primárními hmotami; výsledkem je oblast s převahou hmoty **E**. Druhý typ nerovnoměrnosti je způsoben interakcí s vesmírem tvořeným šesti hmotami; důsledkem toho je oblast s převahou hmoty **G**.

Nahromadění ostatních hmot (**A, B, C, D**) v těchto oblastech je určeno proporcionálně tomu, do jaké míry příslušná hmota sdílí podobné kvality s hmotou **E** nebo **G**. Tento princip je klíčový v pochopení úkazů *Den a Noc Svaroga*. Pointa je v tom, že oblasti, kde je nadměrný

výskyt hmoty **E** nebo **G** mají důrazný vliv na vývoj jak jedince, tak směřování celé společnosti.

Kde převažuje hmota **E**, tam jsou optimální podmínky pro vývoj a kompletaci třetího a čtvrtého (jemnohmotného) těla člověka. Toto se odrazí ve zvýšeném výskytu vysokých duchovních a morálních kvalit, uvědomění a svědomí ve společnosti. Takovéto oblasti jsou nazývány **Dny Svaroga**:

Tam, kde převažuje hmota **G**, objevují se příznivé podmínky pro přehnaný vývoj druhého a nekompletního třetího (jemnohmotného) těla člověka. Toto se projeví posílením „nízkých“ vlastností a kvalit v jedinci. Výsledkem tohoto pro společnost jako celek je negativní evoluční „trend“, který je zvláště nebezpečný pro civilizace v ranném stádiu vývoje.

Pro ilustraci, tento fenomén si lze představit například následovně – civilizaci v určitém stádiu vývoje přiřadit číslo, určující její evoluční stáří / duchovní vyspělost. Toto číslo může být poměrně malé, například 10 pro mladé civilizace, ale i vysoké, například 1000, 10.000 pro vyspělé civilizace. *Den / Noc Svaroga* si lze představit jako působení „+“ nebo „-“, jako evoluční „urychlení“ nebo „brzdu“. Pokud působení oblastí s převahou hmoty **G** - **Noc Svaroga** - přiřadíme kvantitativní hodnotu například 5, pak je jasné že civilizaci na stupni 1000 toto téměř neovlivní ($1000 - 5 = 995$), kdežto civilizaci na stupni 10 to ovlivní velmi výrazně ($10 - 5 = 5$).

(konec 1. části)

(c) Nicolai Levashov, [originál k nalezení zde](#). Překlad Hox

Poslední Noc Svaroga (2)

22.01.2011 14:44

Nikolaj Levašov vysvětluje podstatu přírodních úkazů Den a Noc Svaroga a podkryvá minulost..

Nebezpečí Noci Svaroga se konkrétně projevuje následujícím mechanismem: když jedinec postrádá správně vyvinuté 4. a vyšší materiální tělo, nastane disproporční vývoj na úrovni třetího těla. Toto se projeví v posílení agresivity, krutosti, závisti, chtivosti, atd. Nadměrné nasycení 3. těla jedince primární hmotou G působí tyto negativní kvalitativní změny v „nastavení“ jedince. Temná Frakce / Parazité takto dostanou do ruky příležitost dostat takovéto jedince pod svůj vliv a skrze ně rozšířit vliv na celou společnost a na vše co se děje na Midgard-Zemi.

Většina lidí, kteří se úspěšně dostanou přes počáteční, „nebezpečná“, stádia vývoje, nicméně, jsou vůči tomuto jevu celkem imunní, pouze s mírným zpomalením jejich dalšího rozvoje a bez vytvoření podmínek pro možný vliv a kontrolu Parazitů.

Jak *Temná Frakce* tak *Síly Světa* o těchto fenoménech (Den a Noc Svaroga) velmi dobře vědí. Každá civilizace v některém bodě svého vývoje prochází oblastí s negativní evolučním vlivem jako „test“, zda už má za sebou vyřešené stádium „dětských nemocí“. Nelze se tomu vyhnout, tak jako je nevyhnutelné, že narození člověka musí předcházet stavy embrya, zárodku, atd... Temná frakce se pokouší Noci Svaroga, této „Achilovy paty“ na evoluční cestě civilizace, využívat k ovládnutí civilizací a celých planet.

Taktika temné frakce se skládá z adekvátní předchozí „přípravy“ planety, která je cílem pro ovládnutí. Buďto se na ní právě nachází civilizace v ranném stádiu vývoje, a pokud ne, Parazité jednoduše tento stav vytvoří. Je to v jejich taktice klíčová věc, neboť jen civilizace v ranném stádiu vývoje jsou výrazně ovlivněny negativním působením těchto oblastí.

Oblast s negativní evolučním působením je pole, na které se jedinci v ranném stavu jejich vývoje „naladí“ a toto pak zabrání jejich harmonickému rozvoji. Dá se to přirovnat k silnému magnetu, který magnetizuje kousek železa, otiskující do něj svoji polaritu. Pokud magnetizovaný kousek kovu již předtím nějakou polaritu měl, je třeba na dosáhnutí stejného výsledku pole se alespoň 10x větší intenzitou.

Jedinci v ranném stádiu jejich evolučního vývoje jsou jako nezmagnetizované kousky kovu. Proto je vliv Temné Frakce velmi efektivní za těchto okolností. Daří se jim „zajmout“ do svého vlivu planety neuvěřitelně lehce, pokud tyto procházejí v raném období svého evolučního vývoje oblastí s negativní evolučním potenciálem.

Takováto shoda (ranné stádium vývoje a průchod „negativní oblastí“) nastávají ovšem samy od sebe velice zřídka. Temná frakce si proto osvojila taktiku planety na průchod náležitě „připravit“. Pokud mají zájem ovládnout planetu, která stojí před průchodem negativní oblastí, ale civilizace která ji obývá, již prošla ranými stádii svého vývoje, aplikují následující strategii: na planetě je jakýmkoliv hodícími-se prostředky iniciována celoplanetární katastrofa, kataklyzma, které zničí infrastrukturu dané civilizace, tzv. planeta je

„vybombardována“ zpět do doby kamenné. V důsledku tohoto se přeživší lidé vrátí zpět na mnohem dřívější stádium evoluce (např. stádium boje o holé přežití), a když pak planeta vstoupí do oblasti s negativním evolučním působením, parazité se jí snadno zmocní.

Naskýtá se otázka: proč toto všechno Temná Frakce dělá, k čemu to potřebuje? Odpověď zní, že oni nepotřebují takto „zničené“ planety-země, ale potřebují neustávající zásobu „otroků“, kteří pro ně pracují na jejich „domovských“ planetách (například dobývají nerostné bohatství), proto také tyto planety-oběti jsou pro transferu „otroků“ následně kompletně zničeny i s veškerým nyní „přebytečným“ (z pohledu parazitů) životem na nich. A následně Parazité upřou svou pozornost na další cíl...

Světlá Frakce / Síly Světla o tomto dobře věděly. Jejich strategie v boji s parazity byla nedovolit jim implementovat planetární kataklyzma na planetách, jež byly jejich cíli, a které vrhaly tamější civilizace zpět na primitivní úroveň. Také se pokoušeli minimalizovat vliv Temné Frakce jednak přímým bojem / monitorováním jejich aktivit a také nápravou důsledků jejich akcí.

Síly světla aplikovaly oba dva přístupy na naší Midgard-Zemi. Před 111 816 (2010) lety, Tarch „Dazdbog“ Perunovič zničil měsíc Lelia společně se základnou Temné frakce na něm. Nicméně, zabránit katastrofě se mu tak úplně nepodařilo – úlomky Lelie dopadly na zem a způsobily potopení severního kontinentu Da'Arie (Hyperborea) na dno arktického oceánu. Scénář vržení tehdejší civilizace na primitivní úroveň se však nenaplnil, a parazité se museli stáhnout.

Naneštěstí pro naši zemi Midgard byl druhý pokus úspěšný. Vůdci Atlant'anů, kteří měli negativní evoluční odchylku, se stali nositeli Temných Sil a před 13.015 lety (článek byl napsán r. 2006) rozpoutali planetární válku o ovládnutí světa. Použili jadernou zbraň a pokusili se ovládnout elementární síly Země-Midgard. Nedokázali kontrolovat situaci a druhý měsíc – Fatta – začal padat na Zemi-Midgard.

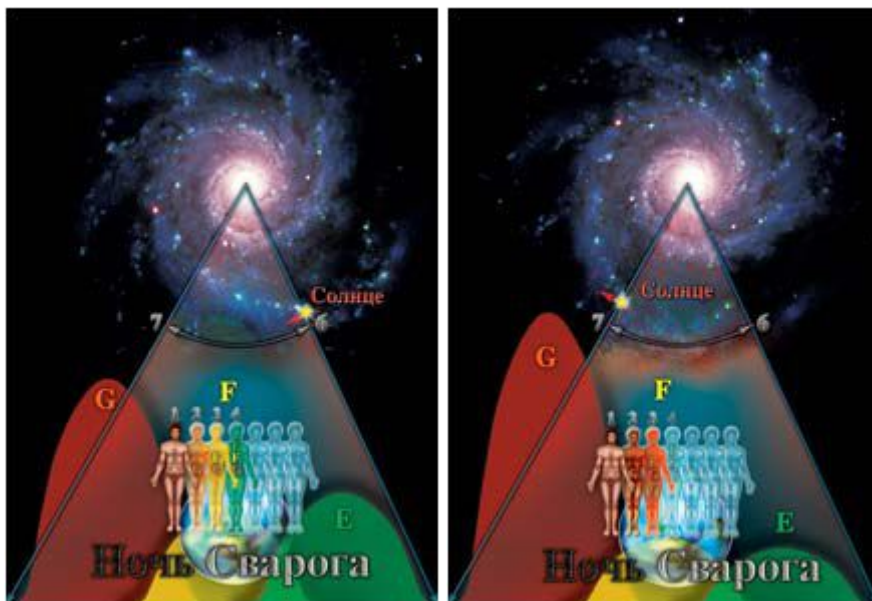
Proto Bílý hierarcha Nij (který měl „Antlanii“ v patronaci) zničil měsíc Fatta, ale bohužel už nebylo v jeho moci zabránit dopadu jeho úlomků na zem. A tyto úlomky se ukázaly příliš velké, což mělo za následek potopení Antlanie (Atlantidy) a celoplanetární katastrofu mnohem horších rozměrů, než událost před 111 826 roky. V důsledku dopadu úlomků Fatty se mj. posunuly póly o 23.5 stupňů (z oblasti atlantického oceánu zhruba mezi Španělskem a Amerikou na nynější polohu), což samo o sobě vyvolalo gigantické zemětřesení a vlny tsunami, které několikrát oběhly celou zemi a zničily vše, co nebylo umístěno ve vysoké nadmořské výšce. Na zemi nastalo globální kataklyzma a nová doba ledová. Parazité konečně dosáhli toho, o co se tak dlouho pokoušeli – po této katastrofě drtivá většina přeživší civilizací velmi rychle spadla zpět na primitivní úroveň.

Poté, co infrastruktura civilizace byla téměř kompletně eliminována, zbyla pouze malá hrstka lidí, kteří si udrželi předchozí znalosti a civilizační úroveň, ale už nebylo v jejich moci kontrolovat situaci na Midgard-Zemi. Jediné, co byli schopni, bylo zachovat předchozí vědění a také informaci o těchto událostech.

Temná frakce byla připravena slavit vítězství, ale jejich sebejistota se ukázala poněkud předčasná. Hierarchové Sil Světla si byli vědomi možnosti takového vývoje událostí, a tak mnohem dříve umístili do nitra země speciální psi-generátor, Zdroj Života. Jeho úkolem bylo

eliminovat pro obyvatele země působení při průchodu oblastí s negativním evolučním potenciálem.

Tyto oblasti nerovnoměrné distribuce primárních hmot s převahou hmoty **G** mohou mít různou velikost a „hloubku“. Období, kdy Midgard-Země prochází těmito oblastmi, nazývali naši předkové **Noci Svaroga**, a jejich trvání se může pohybovat od několika století, do několika tisíc let. „Hloubkou“ takovéto oblasti se rozumí míra nerovnoměrnosti prostoru a s tím související převaha hmoty **G** nad ostatními hmotami:

obr.1: NOC SVAROGA

obr. 2: NOC SVAROGA

Zatím poslední a „nejtemnější“ **Noc Svaroga** zahalila Midgard-Zemi po dobu sedmi *kruhů života*, tj. po dobu 7 x 144 let = 1008 let. Jmenovitě, od roku 988 do roku 1995-6 (6496 - 7504 Slovansko-Árijské chronologie).

konec 2. části.

(c) Nikolaj Levašov, 2006. [originál zde](#). Překlad Hox, 2011

Poslední Noc Svaroga (3)

22.01.2011 15:00

Zatím poslední a „nejtemnější“ **Noc Svaroga** zahalila naši zemi po dobu sedmi *kruhů života*, tj. po dobu 7 x 144 let = 1008 let. Jmenovitě, od roku 988 do roku 1995-6 (6496 – 7504 slovanské chronologie. Pozn. překl.: slovanská chronologie se počítá od vítězství **Državy** – Slovansko-Árijské Védické Říše – nad starověkou Čínou, tehdy nazývanou Arímie (Arymia), v bitvě před 7518 roky. Na počest tohoto se stal symbol jezdce na koni probodávající draka státotvorným symbolem. Křesťanský „nátěr“ ve formě Sv. Jiří dostal tento symbol teprve mnohem později.). Čím „temnější“ Noc Svaroga, tím větší je negativní evoluční „tlak“, a čím větší je tento, tím snadnější je pro Parazity zmocnit se vlády na planetou a jejími obyvateli.

Čím je negativní evoluční „tlak“ vyšší, tím těžší je pro jedince dosáhnout harmonického vývoje. Jinými slovy, je pro jedince těžší vyhnout se nízkým instinktům a emocím jako agrese, závist apod.

Délka Dne / Noci Svaroga je určena velikostí prostorové nerovnoměrnosti a také rychlostí objektu, který jí prochází. Platí pravidlo, že oblasti s rozdílným evolučním potenciálem se v zásadě střídají, ale nemají stejnou délku, tzn. časové trvání periody Dne Svaroga může být podstatně delší nebo kratší než trvání předcházející nebo následující periody Noci Svaroga.

Lidé narození v průběhu negativního evolučního působení (Noc Svaroga) mají tendenci se „naladit“ na toto negativní působení. Toto platí zvláště pro společnosti v úvodních stádiích rozvoje (málo evolučně / duchovně vyspělé). Z tohoto důvodu Parazité preferují tato období k převzetí kontroly nad planetami / civilizacemi.

Pouze velmi silná vůle a vysoké morální kvality dovolí jedinci toto negativní působení překonat a přenést se přes evoluční fázi inteligentního živočicha dále. Naši předkové a Bílí Hierarchové si tohoto byli velice dobře vědomi, a tak umístili do nitra země Zdroj Života / Zdroj Síly, aby působení Noci Svaroga na obyvatele Midgard-Země neutralizovali:

Napájal Rasu dedičný zdroj,

ktorý uchoval sa v zemiach prastarých...

Predvídajúc Temnotu na Midgarde Bohovia,

i potomkom Rasy pomôcť rozhodli...

(Slovansko – Árijské védy)

Umístěním Zdroje do nitra země mělo za účel vyrovnat negativní působení Noci Svaroga. Ale jelikož toto působení není homogenní, ani kvalitativně ani kvantitativně, a to ani v rámci

jedné Noci Svaroga, „působení“ Zdroje na oblasti země je různé síly a oblasti s největším „žřídlem“ jsou v neustálém pohybu, objevují se s časem na různých místech:

V hlbinách zemských on naberal silu,
v rôznych miestach na povrch vychádzajú.

No Večný Zdroj Božskej Sily

nie v každom kraji Sveta Rasy vystupoval na povrch.

V miestach vysokého pôsobení Zdroje na povrch Midgard-Země, síla Zdroje urychlovala evoluční vývoj jedinců. Umístění těchto míst byla drženo v tajnosti, jak před nepřáteli, tak před nezasvěcenými. Podstatné je, že blokující vliv *generátoru* zabraňující aktivaci genetických schopností jedince byl v těchto oblastech eliminován.

Po katastrofě Antlanie (Atlantidy), Bílý Hierarchové umístili do nitra země také *generátor*, který blokoval manifestaci geneticky zakódovaných evolučních schopností, dokud jejich nositel nedosáhl úrovně umožňující mu realizovat plnou zodpovědnost za veškeré své konání.

Tohoto je dosaženo na stupni evolučního vývoje, kdy člověk reaktivuje všech šest materiálních těl, navíc ke svému fyzickému. Dosažení tohoto stupně vývoje znamená také završení planetárního cyklu vývoje a vstup do kosmického cyklu vývoje.

Blokující generátor byl do nitra země umístěn jako protiopatření poté, co před 13019 roky vůdci Antlanie použili tyto evoluční schopnosti k ovládnutí elementů země pro své mocenské účely, což vyústilo do planetární katastrofy.

Bílí Hierarchové takto vytvořili originální systém ochrany, který nedovolil jedinci během vývoje naplno využít evolučního potenciálu obsaženého v genech, dokud dotyčný nebyl schopen uvědomit si a realizovat plný dosah svých akcí, a převzít za ně zodpovědnost, což se v praxi dalo dosáhnout jen završením cesty „osvícení věděním“, neboli dovršení planetárního cyklu evoluce reaktivací všech šesti materiálních těl. S ohledem na toto, byla místa působení Zdroje velmi pečlivě střežena, neboť zde byl člověk odstíněn od vlivu blokujícího generátoru:

.....

Tak Života Zdroj, všetkým sily daruje

Ľuďom, Bohom i rozličným rastlinám.

Čo odkrýva on v bytostiach všetkých,

akými darmi on život obdarúva...

V Bohoch odhaľuje on skryté sily,

Ľudí obdarováva v súlade s ich mysl'ou...

- 4. Kniha Véd, Druhá Vest', str. 27

Z tohoto fragmentu Slovansko-Árijských Véd je patrný zaujímavý detail – Zdroj Života aktivuje schopnosti jak v ľidech tak v Bohách. A nejen to, Bohům umožňuje nalézt své spící schopnosti, a ostatní odměňuje v závislosti na jejich „myšlenkách“.

Také je z něj celkem patrné, že naši předkové přikládali slovu „Bůh“ zcela jiný význam než my dnes. Pojmeme „Bůh“ naši předkové označovali buďto Bílé Hierarchy, nebo jedince kteří dosáhli vysokého stupně evolučního vývoje – úrovně Tvůrce. Jak se ukazuje, mezi ľidmi nezřídka se rodí „spící bohové“, to jest, kteří mají geneticky dané schopnosti, jež pod správným vedením a vývojem umožní dosáhnout tohoto velmi vysokého stupně, ke kterému se vážou, z běžného pohledu, „magické“ schopnosti.

Takové osoba ale nemůže své schopnosti rozvíjet, dokud je pod vlivem blokujícího generátoru, pokud nezavršila planetární „cyklus“ svého vývoje. Je velmi pravděpodobné, že *volchvové* používali místa aktivního působení „Zdroje“ právě k nalezení takovýchto „spících bohů“ v co nejranějším věku, za účelem pomoci jim co nejvíce rozvinout jejich potenciál.

Věc se má tak, že zdaleka ne každý je, i pokud je výrazně nakloněn ke konání dobra, schopen završit všechny fáze planetárního cyklu vývoje a započít vesmírný cyklus vývoje. Přesněji řečeno, takovýchto lidí je ve skutečnosti velmi málo. Problém je v tom, že málokdy se v jednom člověku skloubí potřebné geneticky dané možnosti a potřebný harmonický rozvoj jeho osobnosti, bez čehož je jednoduše nemožné završit planetární cyklus evoluce.

Bez osvícení věděním, které je podmíněno pochopením vztahů příčiny-následků v přírodě / kosmu a v lidské společnosti, a pochopením „kdy, proč a za jakým cílem“, je velmi nežádoucí, aby někomu bylo dovoleno vědomě zasahovat do běhu věcí (myšleno, zásahy na úrovni možností Tvůrce). Navíc, je třeba mít určité schopnosti a kvality, které umožní realizování takovýchto zásahů, společně s plným uvědoměním všech důsledků a přijmutí kompletní zodpovědnosti všechny své akce. Teprve když se vše toto harmonicky kombinuje v jedné osobě, otvírá se možnost úspěšného završení planetárního cyklu vývoje.

Tedy, místa působení Zdroje byly používány k nalezení osob s vysokým evolučním potenciálem, zatímco lidé bez něj ani v přítomnosti tohoto působení nevykazovali žádné speciální schopnosti a kvality. Z tohoto důvodu je psáno, že Zdroj každému dává „podle myšlení jeho“. V těchto místech mohli lidé s vysokým evolučním potenciálem, „spící bohové“, manifestovat schopnosti na úrovních, jež byly nemožné kdekoliv jinde, proto také mimo tato místa nebylo možno zjistit, „kdo je kdo“, toto se odhalilo teprve působením Zdroje.

Volchvové tajili lokaci takovýchto míst, jak před nepřáteli, tak před nezasvěcenými. Slovansko-Árijské Vědy nám referují o „poznávacích znacích“, podle nichž bylo možno působení Zdroje určit:

Tajomstvá rodenia tráv vokol zdroja
doteraz neznáme ľuďom všetkým boli...
Rastlina každá blízko zdroja
vlastnosti menila aj rast počiatočný.

Huby dvíhali sa na ríf nad zemou,
no kamenným telom oni nadelili sa
Stepná tráva rástla na piad',
a plody z hrudy vyrástli ako stromy.

Čo sa deje so Svarožou Trávou,
Keď čas nastane a pridajú sa siatiny?
Čím obdarí trávu Života Zdroj
na túto otázku žreci nemajú odpoveď.

- 4. *Knihá Véd, Druhá Vest', str. 27*

Jak se dozvídáme, v místech působení Zdroje byly pozorovatelné anomálie růstu rostlin, a *kněží* neznali důvod. To znamená, že neznali princip působení Zdroje Života na lidské bytosti. Je celkem možné, že volchvové-strážci byli jen informováni o existenci Zdroje, ale nebyl jim sdělen princip jeho činnosti. Toto opatření bylo učiněno pravděpodobně pro to, aby byla existence zařízení udržena v kompletní tajnosti.

Nicméně, Temná frakce / Parazité se velmi snažili oblasti působení Zdroje nalézt, aby se také osvobodili od vlivu blokujícího generátoru. Proto bylo důležité, udržet jeho existenci v tajnosti. Nejspíše oblasti působení byly poměrně malé, jinak by anomální růst rostlin nezůstal dlouho utajen.

Chtěl bych zdůraznit, že lidská bytost se rodí jako živočich a postupně prochází kvalitativními stádii živočich, inteligentní živočich, a konečně lidská bytost. Důvod proč se objevili mezi lidmi bílé rasy „sociální psychopati“ - vyvrženci, bylo negativní evoluční působení Noci Svaroga na dospívající generaci, které se projevilo v lidech během vývojové fáze inteligentního živočicha. Překlenutí vývojových stupňů živočicha a inteligentního živočicha je v důsledku nevyhnutelné pro každého a může se odehrát jen interakcí s okolní společností, absorbováním zkušeností a vědomostí, které nashromáždily předchozí generace. Tento evoluční defekt (způsobený Nocí Svaroga) se projeví ve při průchodu vývojovým stupněm inteligentního živočicha, kdy je reaktivováno třetí materiální tělo duše.

Reaktivace třetího materiálního těla se odehrává ve dvou fázích; první fáze znamená saturaci (nižšího) 3. materiálního těla primární hmotou G do té míry, že se vytvoří podmínky pro možnou saturaci hmotou F. Když F-hmota začne naplňovat třetí materiální tělo, toto se dostane do 2. stupně svého rozvoje – rozvoj vyššího 3. materiálního těla.

Teprve po dokončení 2. fáze se vytvoří podmínky, umožňující reaktivaci čtvrtého materiálního těla duše, to znamená, vstup do vývojové fáze lidské bytosti. Časové období reaktivace třetího materiálního těla spadá do období puberty, a v tomto čase je jedinec velmi otevřen vnějším vlivům, zvláště těm negativním.

Parazité používají přesně toto období k útoku, zabraňujíc v případě úspěchu úspěšnému průchodu vývojovým stupněm inteligentního živočicha. Důvod slabé odolnosti mladé generace vůči vlivům Parazitů je velmi jednoduchý: reaktivace třetího materiálního těla, zvláště

ve fázi saturace G-hmotou, je doprovázeno zvýšenými projevy agresivity, krutosti, probouzející se sexuality atd..

V tomto stádiu vývoje prochází mladý člověk „evoluční džunglí“, díky tomu, že saturace třetího materiálního těla je provázena manifestací základních instinktů a emocí. Pro dospívajícího člověka existuje šance tímto obdobím projít „bez ztráty kytičky“, to jest, bez dopuštění se činů, jež další evoluční vývoj činí nemožným, většinou pouze v případě, že se mu dostalo odpovídajícího vzdělání, má rozvinuté vědomí a svědomí, a porozumění odpovědnosti za své činy.

Aktivace nízkých instinktů a emocí, jež doprovází saturaci třetího materiálního těla G-hmotou, neznamená automaticky evoluční „defekt“. Je to nevyhnutelné zlo, lépe řečeno, nevyhnutelná fáze na cestě rozvoje osobnosti, již se podaří vyhnout málokdo. Nicméně, většina lidí touto fází projde bez nějakých větším negativních důsledků, pokud nenastane nadměrná saturace hmotou G.

Pro získání kontroly nad základními emocemi a instinkty je nezbytné hlavně rozvíjet vlastní sebekontrolu. Naneštěstí, málokdo je schopen potřebného stupně sebekontroly dosáhnout výhradně vlastními silami, a tady přichází ke slovu vliv společnosti, jež usměrňuje dospívající jedince společným vlivem svého příkladu, psaných a nepsaných zákonů, očekávání, výchovy atd.. Toto vše spojeno dohromady s komunálním bio-polem ovlivňuje všechny jedince dospívající v dané společnosti.

Během období Dne Svaroga, rozdělení volných primárních hmot v prostoru vytváří přídatný pozitivní vliv do určité míry nahrazující a doplňující vliv komunálního bio-pole, jež ulehčuje a urychluje průchod mladého člověka nebezpečným vývojovým obdobím. Tedy, když člověk prochází vývojovou fází inteligentního živočicha během období Dne Svaroga, přičítá se pozitivní vliv prostoru, jímž naše galaxie a země prochází, k pozitivnímu působení komunitního bio-pole.

Tato „evoluční podpora“ během Dne Svaroga vytváří velmi potřebný vliv, který umožňuje úspěšný průchod nebezpečným vývojovým obdobím většině osob, hlavně tehdy, pokud jde o evolučně „mladé“ duše.

Koncept mládí duše nemá nic společného s aktuálním věkem člověka a dokonce ani se stářím duše. Je tímto myšleno evoluční stupeň vývoje, ve kterém se duše nachází před inkarnací ve fyzickém těle. Pokud duše vlastní aktivované pouze druhé a třetí materiální tělo, jedná se o vývojově „mladou“ duši, zvláště tehdy, pokud je třetí materiální tělo saturováno jen hmotou G.

Pro ty jedince, jež mají „mladou“ duši / esenci, je externí pozitivní vliv Dne Svaroga ve většině případů rozhodující. Velmi často, člověk s evolučně „mladou“ duší nemá příliš šancí, bez vlivu Dne Svaroga, překonat kvalitativní bariéry a posunout se svým rozvoji na úroveň lidské bytosti, někdy dokonce ani na úroveň inteligentního živočicha. Stojí za zmínku, že v minulosti se evoluční „skoky“ civilizací kupředu odehrávaly přesně obdobích Dne Svaroga, a tento vliv lze pozorovat zvláště na civilizacích, jež jsou vývojově „v plenkách“, míněno, vztaženo na civilizace namísto osobu, úroveň živočicha nebo inteligentního živočicha. „Dětským“ obdobím vývoje civilizace je míněno období, kdy jak jedinci, tak celé společnosti, vládnu základní instinkty a emoce.

V podstatě lze říct, že druh Homo Sapiens by nikdy nepřeklenul vývojové stádium živočicha, pokud by nebylo vlivu evolučního „nakopnutí / urychlení“ pomocí Dne Svaroga.

Ukazuje se, že vesmír v oblastech Dne Svaroga „otevívá“ evoluční okno, jež umožňuje bytostem dosáhnout stádia Racionality. (Být ra-cionální – znamená být si vědom Ra, dosáhnout osvětlení za pomoci Vědění (Ra). (Z tohoto kořenu například i slova p-ra-vda, ví-ra, ra-dost apod. - pozn. překl.)). Přesněji řečeno, osvětlení mysli nastává ve dvou krocích – dosáhnutí stavu inteligentního živočicha a poté dosažení evolučního stádia lidské bytosti (pro humanoidní rasy).

Připomínám, že Den Svaroga je období, kdy planeta prochází oblastí ve vesmíru, kde je dominantní volná hmota primární hmota **E**. Je to skutečně geniálně jednoduché – vesmír sám o sobě vytváří podmínky, které jsou nezbytné pro manifestaci vědomí. Když živá hmota někde ve vesmíru dosáhne potřebného stádia vývoje před vstupem do oblasti Dne Svaroga, vede toto působení nevyhnutelně k zažehnutí jiskry rozumu, jež má potenciál se rozvinout v nesmrtelný plamen osvětlení.

A tento přírodní fenomén nenastává jen v naší galaxii, ale ve všech místech ve vesmíru. Každá hvězda / galaxie atd. na své pouti nevyhnutelně prochází oblastmi Dnů a Nocí Svaroga, což znamená, že v určitých stádiích vývoje planet je zdroj života, a dále rozumu a mysli, také nevyhnutelný. Z toho se dá vyvodit, že inteligentní život není jen na stovkách tisíc planet v naší galaxii, ale i v tisících ostatních galaxiích napříč celým vesmírem. A ačkoliv na jiných místech se časová období, kdy planeta prochází oblastí nestejnomyšlnosti s pozitivním evolučním působením (převaha **E**-hmoty), nenazývají Den Svaroga, princip působení a vliv na živou hmotu je totožný, jako v naší galaxii.

Podstata tkví v principu, nikoliv ve jménu. Tyto fenomény se odehrávají jak napříč celým naším vesmírem, tak v mnoha jiných vesmírech, s několika odlišnostmi, ovšem. Když naše galaxie prochází oblastí Dne Svaroga, evoluční defekty se vyskytují velmi zřídka. Zpravidla, toto nastává v případě genetických predispozic, nebo inkarnace duše, jež si již nějaký evoluční „defekt“ nese s sebou. Ovšem poněkud jiný obraz lze pozorovat, když naše galaxie prochází oblastí Noci Svaroga. Tyto oblasti v sobě implicitně nesou negativní evoluční trend, který se nejvíce projevuje v evolučně mladých duších a v průběhu dospívání, kdy jedinec prochází nebezpečným obdobím „evoluční džungle“.

Jistý negativní evoluční vliv je také pozorován i v případě evolučně „vyspělých / starých“ duší (vyspělá duše je duše, která před inkarnací do fyzického těla má aktivováno třetí, čtvrté a další materiální těla.), když tyto procházejí dospíváním - vývojovou fází inteligentního živočicha. Když se pak k tomuto „implicitnímu“ vlivu přidá i negativní působení Noci Svaroga, většinou jen silná vůle a vysoké morální kvality, předávané z generace na generaci, umožní jedinci úspěšně překonat kvalitativní bariéru a posunout se ve vývoji dále.

K tomuto bych chtěl zaměřit Vaši pozornost – silná vůle a vysoké morální kvality a principy, předávané z generaci na generaci, jsou onou zbraní, jež dovoluje neutralizovat působení Noci Svaroga. Je to totiž klíčový moment v pochopení taktiky a strategie Temné frakce (sociálních parazitů), když uskutečňují své cíle – získání kontroly nad civilizací nebo planetou. Tato taktika a strategie je v zásadě jednoduchá – fyzická eliminace nositelů silné vůle a morálních kvalit (eliminace „elity“ společnosti, v dobrém smyslu slova, tj. nositelů genetiky s velkým evolučním potenciálem, povětšinou, výkvět národa), a tímto podrytí morálních principů a tradic zdravé společnosti, předávaných z generace na generaci často celá tisíciletí.

Tam, kde se odehrává fyzická likvidace výkvětu národa a pošlapání morálních kvalit, lze vždy najít skrytou ruku Parazitů v pozadí, ničících takto integritu národa. Toto je jejich „rukopis“, který je spolehlivě odhalí, nezávisle na venkovním „nátěru“ ideologie a myšlenek, který aktuálně používají. K tomuto se více dostanu dále, pojďme se nyní vrátit k fenoménu Dne a Noci Svaroga.

Různé oblasti nestejnomyšlnosti našeho vesmíru se liší v nadměrném nasycení oblasti danou primární hmotou. Vyšší stupeň nadměrného nasycení znamená vyšší vliv na evoluční procesy jak v jedinci, tak ve společnosti. Z tohoto hlediska, je tedy možné mluvit o míře „světlosti / temnoty“ takovéto oblasti. Čím vyšší zastoupení E-hmoty v oblasti, tím *světlejší* Den Svaroga a příznivější podmínky pro vznik vědomí a evoluční skok kupředu, a čím vyšší zastoupení G-hmoty, tím *temněší* Noc Svaroga a vyšší negativní evoluční tlak, a vyšší počet jedinců, na nichž se projeví.

Existuje jedna další zajímavá vlastnost Dne a Noci Svaroga, o níž zatím nebyla řeč. Oblasti Dne a Noci Svaroga si lze představit jako „kopce“ a „jezera“, jež mají různou velikost, tvar, hloubku a „tvar dna / reliéfu“. Hloubkou / tvarem dna je rozuměno gradient míry nerovnoměrnosti zastoupení primárních hmot v dané oblasti.

Volné primární hmoty plynou prostorem určitými směry, proto, když se setkají s oblastí nerovnoměrnosti prostoru, začnou do ní proudit a reagovat s ní podle určitých zákonitostí, které byly naznačeny dříve. Významné ovšem je, že volné primární hmoty plynou **dovnitř** dané oblasti stejnoměrně, ale **z dané oblasti ven** plynou každá jinak, podle svých inherentních vlastností.

Na jejich cestě ven z oblasti prostorové nerovnoměrnosti, volné primární hmoty narazí na kvalitativní bariéru, tvořenou prudkou změnou „gradientu“ dané oblasti na jejím rozhraní s okolním prostorem. Průběh tohoto gradientu je daný vzájemnými pravidly interakce primárních hmot s prostorem a mezi sebou, a je odlišný pro Den a Noc Svaroga.

Oblasti v prostoru nazývané Noci Svaroga, jsou oblasti („jezera“) způsobené změnami gradientu kvalit prostoru směrem k nižšímu, šesti rozměrnému vesmíru. Označme tyto oblasti symbolem mínus (-), protože zde se dimenzionalita prostoru snižuje. Vyskytuje se zde „kapsa“ s nadměrným výskytem G-hmoty.

Všechny typy primárních hmot plynou do takové „kapsy“ bez odporu, jelikož kopírují měnící se dimenzionalitu prostoru směrem od vyšší k nižší. Nicméně, když se z této kapsy mají dostat „ven“, musejí hmoty překonat překážku ve formě přesunu z oblasti s nižší dimenzionalitou do oblasti s vyšší dimenzionalitou, tj. jakoby „proti proudu“.

Jak bylo zmíněno dříve, různé typy primárních hmot interagují se stejnou oblastí různými způsoby, podle jejich vlastností. Tudíž, když opouštějí oblast Noci Svaroga, nahromadění G-hmoty zde bude nejvyšší, protože G-hmota bude nejvíce brzděna kvalitativní bariérou. Jinými slovy, ukazuje se, že v oblasti Noci Svaroga bude nejvyšší převaha G-hmoty a také nejvyšší negativní vliv na evoluci těsně před nastupujícím „svítáním“.

Noc Svaroga je „nejtemnější“ před svým koncem, a to je také doba, kdy Temná frakce (sociální parazité) eskalují svou aktivitu. Krátce před koncem Noci Svaroga jsou lidé nejvíce otevřeni externím vlivům, a nejvíce „rezonují“ s kvalitami, jež Parazité využívají k dosažení svých cílů. Silné působení přebytku G-hmoty vede k nadměrnému rozvoji druhé a nižší části

třetího materiálního těla, a zároveň blokuje rozvoj vyšších materiálních těl, což vede k manifestaci nízkých kvalit a emocí v lidech, jako je agresivita, závist, krutost, nízké sexuální pudy, a podobně. Toto jsou časy, kdy morálka a vyšší duchovní principy snadno kapitulují, a ve společnosti převládou nízké kvality a instinkty. A prozkoumání historických událostí tyto principy kompletně potvrzuje.

Pojďme se nyní podívat co se odehrává v oblasti Dne Svaroga. Tyto oblasti jsou také “kapsy” v prostoru, způsobené gradientem změny vlastností a kvalit prostoru, v tomto případě je to změna dimenzionality směrem nahoru (způsobená “interakcí” našeho vesmíru s vesmírem tvořeném z osmi primárních hmot). Označme tyto oblasti znaménkem plus (+), indikujícím, že stupeň dimenzionality prostoru se zde zvyšuje. Dají se přirovnat ke “kopcům” (stoupající dimenzionalita), kde je převaha primární hmoty **E**.

Všechny druhy primárních hmot plynou do této oblasti “proti směru” působení gradientu, protože dimenzionalita okolního prostoru je neutrální. Na druhou stranu, když tuto oblast opouštějí, děje se tak bez odporu, “spádem” od vyšší dimenzionality směrem k nižší. Jelikož různé primární hmoty interagují s těmito vlastnostmi prostoru opět rozdílně, dojde k největšímu nahromadění E-hmoty poblíž místa, kde je “výška” “kopce” největší (nejvyšší změna dimenzionality), protože tato má největší kvalitativní předpoklady hromadit se poblíž tohoto místa.

Tedy, ukazuje se, že oblast s největším pozitivním evolučním působením je pozorována před následujícím „úsvitem“, lépe řečeno, je pozorována „na úsvitu“ Dne Svaroga. Opět, „ráno“ Dne Svaroga má největší pozitivní vliv na lidi s „mladým“ duchem a dává jim mocný evoluční impuls. Avšak je to pouze „postrčení“. Pouze vytváří příznivé podmínky nebo příznivé evoluční klima pro rozvoj osobnosti, ale práci na svém rozvoji musí každý vykonat sám, nikdo ji za něj neudělá.

Evoluční podmínky nastávající na úsvitu Dne Svaroga, vhodné pro pozitivní evoluci, dovolují člověku realizovat se a manifestovat své schopnosti v plném rozsahu, a usnadňují rozvoj směrem nahoru na maximální míru. Avšak, opět jenom usnadňují, avšak nikoliv nahrazují či zaručují. Evoluční vývoj je nemožný bez sebedisciplíny, síly vůle a ovládnutí svých instinktů.

Jestliže jedinec najde dostatek sil pro tyto vlastnosti, poté, za předpokladu správné cesty vývoje, může dosáhnout evolučního stupně Tvůrce (z pohledu evoluce, nikoliv z pohledu současných náboženství). Nikoliv náhodou naši předkové označovali nejvyšší úspěchy – tvorba, výtvar, kreace. Pouze Tvůrce, člověk, který dosáhne kompletní realizace skrze osvícení věděním, a aplikujíc toto věděním, může tvořit.

Úsvit, či ráno Dne Svaroga je evoluční akcelerační, katalyzátor, jenž s postupujícím časem slábne, až se jeho vliv omezí na minimum, či se úplně vytratí s blížícím se „večerem“ Dne Svaroga; jelikož převaha E-hmoty se tímto vývojem rychle ztrácí, až opět nastane neutrální / rovnovážný stav.

Pokud vezmeme v úvahu, co bylo řečeno o podstatě Dne a Noci Svaroga, můžeme lehce pochopit úsilí, které Bílí Hierarchové vynaložili na instalaci Zdroje Síly do nitra Midgard-Země. Naneštěstí, před poslední, a zatím nejtemnější Nocí Svaroga, která trvala na Midgard-Zemi po dobu sedmi kruhů života (1008 let – od roku 6496 (988) do roku 7504 (1995-1996)), se Parazitům podařilo pozitivní působení Zdroje zablokovat; Noc Svaroga tak po tuto dobu zakryla Midgard-Zemi krvavým závojem..

Tentokrát se Temné frakci podařilo uzurpovat moc na této planetě téměř kompletně. Téměř. Naštěstí však nenašli čas dokončit své plány před koncem tohoto období, jak se jim podařilo na mnoha jiných Planetách-Zemích. Světlé Síly vyvodili patřičné závěry a změnili svou taktiku a strategii..

(konec 3. části)

(c) Nikolaj Levašov 2006. *Překlad Hox. Úryvky z Véd - překlad vedy.sk.*

Poslední Noc Svaroga (dokončení)

23.01.2011 08:21

Jak vidíme, pojmy Den a Noc Svaroga kompletně opustily mytologické území, a staly se velmi reálnými přírodními úkazy. Jsou takovým „plynovým“ a „brzdovým“ pedálem evoluce života ve vesmíru. Alespoň v našem vesmíru, tvořeném sedmi primárními hmotami. V jiných vesmírech, tvořených jiným počtem hmot, se tyto úkazy vyskytují také, avšak mají svá specifika závisující na tom, jaký počet a druh primárních hmot tvoří daný vesmír.

Pojďme se nyní blíže podívat na poslední Noc Svaroga, která nastala na naší Midgard-Zemi. Jak bylo řečeno, obdobím byl čas mezi roky 6496 (988) a 7504 (1995-6). Zaměřme se nyní na události, které se odehrály na začátku, nebo těsně před jejím začátkem. Nejprve zaměříme svou pozornost na území *Rusů*, alespoň tam, kde se dochovaly historické záznamy.

Začněme soumrakem. V polovině 9. století n.l., přímý potomek Kyje, princ – bojovník (Varangian / Varjag) Oskold, společně se svým bratrem Direm, uzurpovali moc v Kyjevské Rusi, navzdory prastarým tradicím. Podle těchto tradic byl princ – panovník volen uznávanými „muži“, vždy na období osmi let. Někdy mohl zůstat po více těchto období, jestliže se jako panovník nadmíru osvědčil, někdy se dokonce stávalo, že funkci držela konkrétní osoba doživotně, avšak tato nikdy nebyla dědičná.

Existoval vůdce pro období míru – kníže (kniaz / kagan), a vůdce pro období války – chán (khan). Během období míru měl civilní vůdce větší pravomoci než vojenský vůdce, naopak během války to byl vojenský vůdce, kteří řídil zemi. Vůdcem – chánem byl většinou zvolen prominentní člen profesionální kasty válečníků - *varangianů*.

Po převzetí moci v Kyjevě se Oskold nechal titulovat „khagan“, tedy slovem označující spojením dvou větví moci do jedné osoby – vojenský vůdce *khan* a civilní vůdce *kagan* (*kha-*(n) – (ka)-gan). Toto označení zjevně indikuje, že vojenská složka (khan) byla předřazena civilní.

Podle dochovaných informací, Oskold byl velmi významná osoba své doby: talentovaný válečník a státník. Podnikl několik vojenských kampaní proti Římu, povětšinou úspěšných, a Cařihrad v té době platil „desátky“ Kyjevu. Během jeho posledního tažení na Cařihrad, v roce 866, Oskold oblehl městské zdi s 360 loďmi a kavalerií.

Při podpisu mírové smlouvy mu bylo nabídnuto přestoupení na tzv. „Řecké náboženství“, také nazývané kult Dionýsa (které se později, ve 12. století, začne nazývat křesťanstvím), ale Oskold s odpovědí na tuto nabídku nijak nespěchal. Podle legendy, jakmile nabídku odmítl, oslepl. Patriarcha církve mu nato oznámil, že pokud se chce uzdravit, musí okamžitě přestoupit na jejich víru a být pokřtěn.

Tento spěch s okamžitým přechodem na novou víru je přinejmenším velmi podivný. Oskoldovo okamžité navrácení zraku po křtu římským patriarchou také vyvolává podezření, jelikož bylo velmi v zájmu Římanů.

Nabídka nutnosti okamžitého pokřtění, s výhrůzkou že jinak se zrak nikdy nevrátí, si žádá bližšího prozkoumání. Kupodivu, Bůh ukázal svou moc právě ve „správný“ čas, tak, aby z toho mohli Římané vytěžit maximální potenciál. Jak vidno, „Boží požehnání“ se nedostane jen tak někomu, když Bůh jen před momentem dovolil, aby Oskold se svým vojskem Cařihrad dobyl, a neposkytl svým věrným „sluhům“ žádnou pomoc.

Někdo by mohl říct, že Bůh „odvrátil zrak“ od svých věrných, ale hned vzápětí změnil svůj názor. Komu toto vysvětlení dostačuje, „nechť ho pánbůh požehná“, jak by řekl kněz, ale podle mého názoru je v tomto případě je vysvětlení mnohem prozaičtější.

Římané, známi také jako Byzantinci v moderní „variantě“ historie, byli vždy velmi schopnými politiky bez skrupulí. Nezastavili se před ničím, aby dosáhli svých cílů, držíc se zásady, že účel světí prostředky. Nadto byli také velmi schopnými výrobci jedů a travičů, jak o nich bylo známo. Byli jim také známy jedy, jež bylo velmi obtížné identifikovat.

Nejpravděpodobněji, Oskoldovi „noví přátelé“ mu nejdříve podali jed způsobující slepotu. Bez adekvátního protijedu by tento způsobil ztrátu zraku po zbytek života. Toto vysvětluje požadavek na okamžitý přechod na novou víru, bez něhož se uzdravení nikdy nedostaví.

Intrikáni nejspíše, po studiu Oskoldova charakteru, vědomě podnikli velmi riskantní krok, doufajíc že budou mít štěstí a jejich trik „zabere“. K jejich velké radosti se tak skutečně stalo, a úspěšně obelhaný Oskold po návratu do Kyjeva zavrhl Védickou kulturu předků, a započal (v roce 6374 (866 n.l.)) násilné vnucování nové víry Rusům. Ve Velesově knize je Oskold vyobrazen jako temná postava, válečník přestoupivší na novou víru, tehdy nazývanou Kult Dionýsa. Volchvové o něm referují jako o temném bojovníkovi, nástroji Temné frakce – sociálních parazitů.

Nicméně, první pokus konvertovat Kyjevskou Rus na tzv. „Greek religion“ (kult Dionýsa), se potkal s neúspěchem. Temné frakci se skrze Oskolda tehdy nepodařilo uvrhnout obyvatele Kyjevské Rusi do duchovního otroctví jim cizího náboženství, ještě naplno nepropukla Noc Svaroga.

V roce 6390 (882 n.l.) se princové Oleg a Igor, kteří přišli ze severu s ozbrojenými silami, dostali do Kyjeva. Oleg zajal Oskolda lstí a popravil ho. S Oskoldovou smrtí se rozšiřování kultu Dionýsa na Kyjevské Rusi dočasně zastavilo. Nikdo ale nepronásledoval ty, jež na tuto víru už přestoupili, naši předkové zastávali přesvědčení, že každý má právo zvolit si svou víru / světonázor svobodně.

Na tuto tolerance našich předků k přesvědčení jiných lidí tito však velmi brzy „odpověděli“, a přineslo to spoustu krve a násilí. Po Oskoldově smrti se vlády ujal mladý Igor, Oleg nějakou dobu vládl v jeho zastoupení, jako regent, později bude tento nazván „prorok Oleg“, což značí o jeho védickém vnímání světa. Pravděpodobně Oleg byl volchv – bojovník, ale to by bylo na jiný příběh..

Zdálo by se, že když Oleg a Igor získali trůn v Kyjevě, zastavili tak pronikání vlivu Temné frakce na Kyjevskou Rus. Následující události toto bohužel nepotvrdily. Oleg usadil mladého Igora, syna Ryríka, na kyjevský trůn, porušujíc takto prastaré tradice o volbě chána a kagana / knížete na 8 let. Tímto, první krok k dědičnosti trůnu a absolutní moci byl vykonán. Byl to první, nikoliv však poslední, krok, který se odchyloval od tisíciletých tradic, jež efektivně

zabraňovaly proniknutí vlivu Temné frakce do společnosti a sociálního systému Slovanů-Árjů. Princ Igor učinil druhý krok směrem k propasti prohlášením trůnu za dědičný.

Většina pravděpodobně zná krásnou legendu o princezně Olze, která se pomstila Drevljanům za smrt jejího manžela, prince Igora. Podle legendy, nakázala vypustit zpět domů tažné ptáky, jimž uvázala k nohám hořící slámu, a tito tak způsobili vypálení města Drevljanů. Nicméně, téměř nikdo neví, proč Drevljané jejího manžela, prince Igora, zabili.

Zemřel kvůli své přemrštěné touze po moci a kvůli pokusu porušit tisícileté tradice, podle nichž kníže vybíral mezi občany desátek na provoz ozbrojených sil. Igor se rozhodl tuto daň vybrat 2x po sobě, což Drevljaný rozlítlo a tito na něj zorganizovali atentát.

Po jeho smrti, tříletý syn Svatoslav usedl na kyjevský trůn, v roce 6453 (945 n.l.). *Velký kníže* Svatoslav byl bojovník světla, byl to on kdo podnikl výpravu proti judejskému parazitickému státu Chazarii, v roce 6472 (964 n.l.). Na počátku Noci Svaroga, Chazarie nebo také Chazarský Chanát (Khazar Khaganate) byl mocný stát pod kontrolou Temné frakce, jehož metastázy ve formě kupeckých osad / center pronikly do mnoha států tehdejší Evropy, Středního Východu a Asie. Jestliže by tomuto státu bylo dovoleno existovat dále, bylo by těžké dohlédnout všech důsledků které by to mělo pro svět, a obzvláště pro Slované a Rusy.

Díky Svatoslavovi se Temné frakci nepodařilo kompletně ovládnout celou ruskou zem už na začátku Noci Svaroga, jak to měla v plánu. Nebýt jeho akcí, nástroje temné frakce, Izraelité, by měli reálnou šanci usurpovat moc v zemích Rusů skoro o tisíc let dříve, než se tomu stalo – toto se jim podařilo teprve v roce 7425 (1917 n.l.).

Bohužel, po zničení Chazarie, Svatoslav dovolil, aby se „liška dostala do kurníku“. Jeho matka, velkovévodkyně Olga, konvertovala k „Řeckému náboženství“ / kultu Dionýsa a sveřepě nenáviděla vlastního syna za to, čím byl a co učinil pro ochranu Kyjevské Rusi.

Kompletně kontrolována temnou frakcí, která se horentně snažila zabránit Svatoslavovým synům pokračovat ve šlépějích jejich otce, Olga nabídla Svatoslavovi chazarskou židovskou ženu, která pro tyto účely přijala tuto novou víru (kult Dionýsa byla víra, která se, až na jména velmi, málo lišila od pozdějšího křesťanství, v němž se transformovala ve 12. století). Je to jedna z tradičních a velmi efektivních metod uchopení moci, již Židé / Izraelité používali - tzv. institut židovských snoubenek. Chazarský Chanát byl ovládnut v sedmém století n.l. přesně touto metodou... nicméně, to je jiná historie.

Kněžna Olga „nabídla“ Svatoslavovi její komornou, důvěrnici, jako konkubínu. Malka, což bylo její jméno, které v Hebrejštině znamená „Vládkyně“, byl dcerou rabína Malika („Vládce“) z Ruského města Ljubič, poblíž Černigova. Téměř všichni židovští rabíni pocházejí z kmene Levitů, „vládnoucího“ kmene Izraelitů.

Obvykle, židovské „snoubenky“ byly na svou misi důkladně připravovány. Ovládaly tzv. Černou Tantru, metodu ovlivňování a ovládnutí mužů za pomoci sexuálních praktik. Takováto židovská „snoubenka“ většinou velmi lehce ovládla muže, po detailním studiu i těch nejmenších detailů jeho těla. Takovýto muž se pak změnil v „zombii“, bezduchou ovládanou loutku.

Celá tato situace je velmi podivná: Svatoslavova matka, Olga, „nabídne“ svému synu svou důvěrnici Malku jako konkubínu, sexuální „hračku“, perfektně vědouc, kdo Malka je a jaké

síly reprezentuje. Velmi „zajímavá“ péče matky o sexuální život syna, který, kromě toho, již měl legální manželku! Toto velmi jasně ukazuje, že Olga byla zřejmě kompletně pod vlivem Parazitů, neboť cizoložství bylo smrtelných hříchem i podle její nové „víry“. Z tohoto pohledu tedy tyto skutky kněžny Olgy vypadají velice podivně, přinejmenším.

Malka se tedy stala Svatoslavovou konkubínou. Ten však byl odmala vychováván jako válečník, a tak nepodlehł „pěči“ Malky, s čímž Parazité počítali. Ti však měli v záloze náhradní plán, jež začali neprodleně implementovat.

Nebudeme zde polemizovat, zda Vladimír byl, či nebyl Svatoslavovým synem, podle všech židovských zákonů však byl židem (židé rozeznávají rodovou linii po matce, tj. kdokoli má za matku židovku, je také žid. Navíc Vladimírovi se nepochybně dostalo i „správné“ výchovy ze strany Malky, jediné tak si lze vysvětlit jeho následující skutky). Přijmutí syna Malky jako vlastního byla ve skutečnosti asi jediná závažná Svatoslavova chyba, jež však následně vedla ke smrti jeho, i obou jeho právoplatných synů Olega (977) a Jaropolka (980), kteří byli zabití i se svými manželkami a rodinami z rozkazu Novgorodského prince Vladimíra, syna Malky.

Poté, co Vladimír uzurpoval kyjevský trůn a stal se Velkoknížetem Kyjevským (980 n.l.), začal uskutečňovat plán Temné frakce. Z ničeho nic, začaly se v Kyjevě, Novgorodu a dalších městech objevovat sochy a modly Peruna, Daždboga, Striboga, Khora, bohyně Makoš a dalších, což bylo velice podivné. Kyjevská Rus byla stát s tisíciletými Védickými tradicemi a světonázorem. Tito Bohové byli všeobecně každému velmi dobře známi, a od nepaměti chování ve velké vážnosti naskrz slovanskými, potažmo ruskými zeměmi. Zdá se to vypadat jako absurdita, avšak jen na první pohled (tehdejší Slované/Árjové zásadně nestavěli modly svým „bohům“, i když o nich měli velmi detailní představu a chovali je v úctě. Avšak představu hodně odlišnou od dnešního konceptu Boha, jak bylo řečeno dříve.). Ukazuje se, že to byla dobře promyšlená provokace ze strany Vladimíra. Snažil se „navenek“ posílit Védický světonázor a víru, Vladimír nařídil činit krvavé zvířecí a poté i lidské oběti těmto modlám.

Věc se má tak, že rituální krvavé oběti bohům jsou „vynálezem“ kultu Kali-Ma, kultu Černé Matky, jež později migroval do Judaismu, zatímco Slované-Árjové nikdy za celá tisíciletí krvavé oběti nepraktikovali. Fakt, že Vladimír vynutil tyto krvavé oběti na Kyjevské Rusi, je odraženo dokonce i v dobových kronikách, které byly psány mnichy nového náboženství, a které se snažily ukázat jeho skutky a skutky „církve“ na Kyjevské Rusi v co nejlepším světle.

Je celkem pravděpodobné, že oni volchvové – herci, kteří prováděli tyto krvavé oběti, byli najatí lidé Vladimíra. Po splnění svého účelu (zachytit v historii, jací tehdejší „pohané“ byli krvežízniví, že „dokonce“ praktikovali lidské oběti svým modlám), „Velkokníže Kyjevský“ Vladimír, žid, „zvolil“ svému lidu nové náboženství, kult Dionýsa. Nejprve se nechal sám pokřtít v Korsunu a poté začalo „křtění“ obyvatelů Kyjevské Rusi násilím, počínaje Kyjevem.

O tomto procesu „dobrovolného“ přestoupení na novou víru se již můžeme dočíst v dobových kronikách (psaných kněžími toho náboženství), které, ze zjevných důvodů, vynechávají nepříjemné „detaily“ snažil se tak celou událost popsat v co nejlepším světle. Na pokřtění Novgorodu Vladimír poslal oddíl jeho ozbrojenců vedený jeho strýcem Dobrynyjou. Když Dobrynja dorazil do Novgorodu, podpálil několik domů a pohrozil spálením celého města. Teprve poté se jeho obyvatelé nechali „dobrovolně“ pokřtít.

Je zajímavé, že dobovým kronikám nějak uniká takový „detail“, jako kolik lidí bylo zabito během „dobrovolné“ konverze ke křesťanství / kultu Dionýsa. Bylo celkem pravidlem, že často se lidé „pokřtění před hlavní pistole“ opět velice rychle vrátili k jejich rodovým hodnotám, jakmile ozbrojenci byli z dohledu. Co se kroniky snaží ukrýt před světem? Pouze „malý detail“, to, že během dvanácti let násilné „konverze“ Kyjevské Rusi na cizáckou víru, protivící se tehdejšími obyvatelům a v příkrém rozporu s tisíciletou védickou tradicí, bylo zabito **9 milionů** lidí, kteří se odmítli zřeknout víry svých předků – populace na Kyjevské Rusi čítala před počátkem „pokřesťanství“ **12 milionů**.

Jak se ukazuje, druhý pokus o „pokřesťanství“ Kyjevské Rusi provedený „Svatým“ Vladimírem v roce 988 n.l. (6496) byl kompletně úspěšný. Kult Dionýsa se stal na Kyjevské Rusi státním náboženstvím. A ačkoliv proces vnučování víry cizáků obyvatelům Kyjevské Rusi probíhal s proměnným úspěchem až do konce 11. století, byl již nastartován.

Velmi podivná shoda „náhoda“, nezdá se Vám? Uzurpování kyjevského trůnu lstí, proces duchovního „zotročení“ tehdejších Rusů a přijetí kultu Dionýsa (křesťanství) za státní náboženství na Kyjevské Rusi se přesně kryje se začátkem poslední Noci Svaroga (6496 – 7504). Nicméně, tyto události, ačkoliv poměrně tragické, jsou pořád celkem ničím v porovnání s tím, co se mělo odehrát v Rusku v období ke konci Noci Svaroga, ve 20. století...

© [Nicolai Levashov, May 12, 2006](#). *Překlad Hox.*

Poznámky:

Kalendář Slovanů-Árjů: rok se skládal ze tří ročních období (podzim, zima a jaro). 16 let tvořilo Kruh Let. 9 kruhů let tvořilo Kruh Života (144 let)

Svarog: v mytologii našich předků je Svarog bůh/patron Vyrije/Irije (slovansko/árijský ráj, zaslíbená země), města Asgardu (Asgard Irijský, „město bohů“) a souhvězdí malé a velké medvědice v Kruhu Svaroga (slovanský „zodiak“). Přebývá ve *Svarze (Svarga – nebe)*. Původ jména Svarog je ve staroslovanském slově *svar* – zářivý, jasný, čistý. Symbol Svaroga je Kolovrat – Swastika (tento symbol reprezentuje také naši galaxii)

Nij: v slovansko-árijské mytologii je Nij patron/bůh moří a oceánů, patron navigace a rybaření, a patron kmene Antů (kteří budou později řeky nazváni Atlanťané), a patron země Antů - Antlanie (Atlantida). Je také bůh-patron Nij-Země (planeta Neptun)

Pozn. hox: jak je vidět, tento článek se zabývá poměrně závažnými tématy, já bych dodal několik zajímavostí v kontextu. Všichni zřejmě znají legendy o „největší říši kterou kdy země spatřila“, říši Čingis-chána. Jak se ukazuje, žádné „tatarské hordy“ mongolů, v tom smyslu, jak se nám snaží podat oficiální verze historie, nikdy neexistovaly, jedná se o pokus ukrýt před světem fakta o existenci rozlehlého slovanského státního útvaru na území sibiře, [Državy](#). Tento státní útvar, jehož hlavní město bylo Asgard Irijský (zničen 1530 n.l., dnešní Omsk), byl v průběhu času znám pod mnoha různými jmény, například [Velká Tartarie \(Great Tartary\)](#). Odtud tedy „tataři“. Jméno Tartarie vzniklo tak, že když se cizinci místních obyvatel ptali, kdo jsou, odpovídali – jsme děti Tarcha a Tary, z čehož vzniklo Tar-Taři, Tartaři. O tomto faktu lze i dnes najít řadu důkazů, například dobové mapy, nebo fakt, že ruská

aristokratka Korsakovová byla v Evropě všeobecně známa jako „Venuše z Tartarie“. Ve skutečnosti, Mongolové se velmi divili, když k nim ve 30. letech dorazili bolševici a oznámili jim, že jejich předkové vytvořili říši pokrývající „půlku světa“... oni sami o této své „minulosti“ neměli ani ponětí :).

Druhá „zajímavost“ je existence velkého množství, tedy spíše, výhradně Slovansko-Árijská symboliky, v tzv. „římských vilách“, památkách po tom, čemu se dnes říká Římská říše, a které jsou roztroušeny po celé Evropě, severní Africe i blízkém východě. Na toto téma je připravě samostatný článek, zatím lze informace nalézt v originálním znění: "[římské vily - svědectví navěky](#)" [EN].

Zdroj: <http://leva-net.webnode.cz/>